

Przepisy końcowe.

Art. 17. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Przemysłu.

Art. 18. 1. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Jednocześnie traci moc obowiązującą dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 marca 1938 r. o państwowej służbie geologicznej (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 193).

3. Do czasu wydania statutów przewidzianych w art. 5 i 14 niniejszego dekretu zachowują

wują moc obowiązującą statuty Państwowej Rady Geologicznej i Państwowego Instytutu Geologicznego, wydane na podstawie dekretu wydanego w ust. 2.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Przemysłu:
Hilary Minc

69

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 9 stycznia 1947 r.

o specjalnych komisjach dyscyplinarnych do spraw studentów szkół wyższych i o postępowaniu przed tymi komisjami.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 23 września 1946 r. o utworzeniu Rady Szkół Wyższych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 277) zarządzam, co następuje:

§ 1. Specjalną komisję dyscyplinarną do spraw studentów szkół wyższych powołuje Rada Szkół Wyższych. Komisja składa się z przewodniczącego i członków spośród grona nauczającego szkół wyższych; jeden z członków wyznaczony zostaje zastępcą przewodniczącego.

Przewodniczącym specjalnej komisji dyscyplinarnej powinien być profesor lub docent szkoły wyższej albo osoba posiadająca kwalifikacje do sprawowania urzędu sędziowskiego.

§ 2. Rektor (dyrektor) szkoły wyższej dostarcza specjalnej komisji dyscyplinarnej protokółanta, pomieszczeń i pomocy kancelaryjnej.

§ 3. Postępowanie dyscyplinarne przed specjalną komisją dyscyplinarną wszczyna się na skutek postanowienia rektora (dyrektora) szkoły, zarządzenia Prezesa Rady Ministrów lub właściwego ministra, Rady Szkół Wyższych lub jej przewodniczącego.

§ 4. Przewodniczący Rady Szkół Wyższych po otrzymaniu zawiadomienia o wszczęciu postępowania (§ 3) zleca przeprowadzenie dochodzenia dyscyplinarnego audytorowi ustanowionemu przez siebie przy każdej specjalnej komisji dyscyplinarnej.

Audytor winien być z grona nauczającego i mieć w miarę możliwości wykształcenie prawnicze.

§ 5. Audytor przy prowadzeniu dochodzenia przesłuchuje obwinionego, świadków i bie-

głych, spisuje protokoły z zeznań oraz spełnia wszelkie czynności wchodzące w zakres postępowania dyscyplinarnego.

Obwiniony winien mieć w toku dochodzenia dyscyplinarnego możliwość wypowiedzenia się co do stawianych zarzutów i co do wyników dochodzenia.

Odmowa obwinionego złożenia zeznań lub jakiegokolwiek inne przyczyny uniemożliwiającej mu zeznawanie nie wstrzymują dochodzenia.

§ 6. Audytor przedstawia akta i wyniki dochodzeń ze swym wnioskiem specjalnej komisji dyscyplinarnej.

Wniosek audytora winien zawierać:

- a) nazwisko i imię oraz adres obwinionego,
- b) dokładne określenie zarzuconego czynu ze wskazaniem czasu, miejsca i innych okoliczności jego popełnienia,
- c) wniosek o przeprowadzenie rozprawy dyscyplinarnej lub o umorzenie sprawy,
- d) uzasadnienie wniosku.

§ 7. Specjalna komisja dyscyplinarna obowiązana jest w terminie siedmiodniowym od chwili otrzymania wniosku audytora albo sprawę umorzyć albo wyznaczyć termin rozprawy albo wreszcie zwrócić akta audytorowi do uzupełniającego dochodzenia, wskazując, w jakim kierunku sprawa wymaga uzupełnienia. Dochodzenie w sprawach zwróconych do uzupełnienia winno być przez audytora niezwłocznie przeprowadzone.

Siedmiodniowy termin decyzji obowiązuje specjalną komisję dyscyplinarną także po ponownym otrzymaniu akt od audytora po ich uzupełnieniu wynikami dodatkowego dochodzenia.

§ 8. Specjalna komisja dyscyplinarna podejmuje decyzje, przewidziane w § 7, oraz przeprowadza rozprawę w składzie przewodniczącego lub jego zastępcy i przynajmniej dwóch członków.

§ 9. Na rozprawę należy zawezwać obwinionego, któremu doręcza się odpis wniosku audytora z pouczeniem, że w razie nieusprawiedliwionego niestawiennictwa rozprawa będzie przeprowadzona i orzeczenie wydane zaocznie.

Komisja decyduje, czy niestawiennictwo obwinionego uznać należy za usprawiedliwione. W razie usprawiedliwionego niestawiennictwa obwinionego rozprawę odracza się.

Przewodniczący zawiadamia o terminie rozprawy rektora, przewodniczącego Rady Szkół Wyższych oraz Ministerstwo Oświaty przy doręczeniu im odpisu wniosku audytora.

§ 10. Rozprawę prowadzi się osobno dla każdego obwinionego lub łącznie dla wszystkich. W ostatnim przypadku wydaje się również łączne orzeczenie.

Rozprawa dyscyplinarna odbywa się ustnie. W razie potrzeby komisja przesłuchuje świadków i biegłych.

Podczas rozprawy audytor jest rzecznikiem oskarżenia.

Rozprawa dyscyplinarna jest tajna. Podczas rozprawy mogą być obecni profesorowie i docenci szkoły, do której uczęszcza obwiniony, przedstawiciele Rady Szkół Wyższych, delegowani przez Radę lub jej przewodniczącego, oraz delegat Ministerstwa Oświaty.

§ 11. Narada członków kompletu orzekającego jest tajna. Orzeczenia zapadają większością głosów. Prócz członków kompletu orzekającego może być przy niej obecny tylko protokółant. Orzeczenie sporządza się na piśmie, które podpisują członkowie kompletu.

§ 12. Przy wymierzaniu kar dyscyplinarnych komisja bierze pod uwagę stopień winy, doniosłość społeczną i skutki czynu, jako też dotychczasowe zachowanie się winnego.

§ 13. Orzeczenie winno zawierać:

a) nazwiska członków specjalnej komisji dyscyplinarnej, którzy brali udział w rozprawie,

b) nazwisko i imię obwinionego oraz szkołę i wydział, na którym studiuje,

c) miejsce i datę rozprawy,

d) ustalenie czynu zarzucanego obwinionemu.

Orzeczenie skazujące winno zawierać ponadto:

e) ustalenie czynu przypisanego obwinionemu,

f) wymiar kary.

§ 14. Z przebiegu rozprawy dyscyplinarnej sporządza się protokół, w którym należy podać dane wymienione w § 13 pkt a) — c), ponadto zaś nazwisko protokółanta, przesłuchanych świadków i biegłych oraz dokładne streszczenie przebiegu rozprawy.

Protokół podpisuje przewodniczący kompletu i protokółant.

§ 15. Orzeczenie specjalnej komisji dyscyplinarnej ogłasza się obwinionemu ustnie, jeżeli jest obecny. Orzeczenie skazujące może być ponadto wywieszane w gmachu szkoły, której obwiniony jest słuchaczem, w przeznaczonym na to miejscu.

Odpis orzeczenia przysyła przewodniczący specjalnej komisji dyscyplinarnej obwinionemu oraz rektorowi (dyrektorowi) szkoły do wykonania. W razie pozbawienia obwinionego prawa studiów w szkołach wyższych odpis orzeczenia przysyła się rektorom (dyrektorom) wszystkich szkół.

Odpis protokołu i orzeczenia przysyła specjalna komisja dyscyplinarna do wiadomości Radzie Szkół Wyższych i Ministerstwu Oświaty.

§ 16. Wszczęcie postępowania dyscyplinarnego w trybie przepisany niniejszym rozporządzeniem powoduje zawieszenie obwinionego w prawach słuchacza na czas trwania postępowania dyscyplinarnego.

§ 17. Wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przed specjalną komisją dyscyplinarną powoduje umorzenie toczącego się już tegoż postępowania dyscyplinarnego.

§ 18. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski